

Jezus was een rondtrekkende prediker. Het duurde niet lang of Hij kreeg bekendheid. Ging het gerucht dat Hij ergens was opgetreden, dan vertelden de mensen het aan elkaar door. Zij stroomden toe naar de plaats waar Hij verwacht werd. Een man Gods wilden zij graag zelf horen. Ook praktische zaken legden zij aan Hem voor.

Zo hoorden wij zojuist dat iemand Hem vraagt Zijn oordeel te geven over een erfeniskwestie. Hij wil dat zijn broer de erfenis met hem deelt. Maar die is dat kennelijk niet direct van plan. Erfenissen liggen vaak moeilijk. Het is zaak de wil van de erflater te kennen. En er moeten aanwijzingen zijn dat die zijn wil op de voorgeschreven wijze heeft vastgelegd. Veel mensen in Jezus' dagen konden lezen noch schrijven. Zo ontstond er gemakkelijk verschil van mening over wat de bedoeling van de erflater wel was geweest.

In zulke kwesties is het vaak niet eenvoudig onpartijdig te zijn. De ene herinnert zich deze uitlating van de erflater. De ander staat iets bij dat toch wat anders klinkt. In moderne tijden is het erfrecht zorgvuldig geregeld. Er moeten schriftelijke bewijsstukken zijn. Maar zelfs als die er zijn, kan de uitleg nog meerdere kanten uitgaan. Erfenissen zijn ook nu nog nogal eens omstreden.

Zo de erfenis waar één van de erfgenamen Jezus bij wil betrekken. Jezus is voorzichtig. Hij proeft de spanning en zegt eenvoudig : "Pas op voor iedere vorm van hebzucht." Hoe sterker de wensen, hoe voor de hand liggender de gedachten. Als het om aanzienlijke bedragen gaat, let iedereen scherp op.

Jezus vindt het niet vanzelfsprekend dat Hij een rol gaat vervullen in de kwestie waarin men Hem wil betrekken. Een officiële titel om erover mee te praten heeft Hij niet : "Wie heeft Mij voor u beiden tot rechter, of zelfs maar tot bemiddelaar aangesteld ?" Hij legt Zijn kaarten op tafel. Hij waarschuwt voor de flinke marge van onzekerheid die alle bezit van aardse mensen aankleeft. Aardse mensen zijn sterfelijk.

Tegen sterfelijkheid bestaat geen echte bescherming. Aan de hand van een voorbeeld maakt Hij het duidelijk. Ook wie het voor de wind gaat, kan niet met zekerheid zeggen : dit blijft zo. Mensen zijn en blijven sterfelijke wezens. Ineens kan zich iets voordoen dat alle toekomstplannen doorkruist, dat een streep haalt door alle mooie en schijnbaar solide verwachtingen. Een kerngezond iemand kan ineens toch een ziekte onder de leden blijken te hebben, die het perspectief van het leven drastisch verandert. Het hoeft niet zo te gaan, het kan wel zo gaan. Alles op één kaart zetten, brengt risico's met zich mee. Het is verstandig zich daar rekenschap van te geven en rekening te houden met wat kan gebeuren. Wellicht voorziet God iets in de toekomst van je leven.

In de laatste zin van de evangeliepassage van vandaag – en dat is heel opvallend – brengt Jezus God ter sprake. De gefortuneerde man had Hem niet betrokken bij wat hij als zijn waarschijnlijke toekomst verwachtte. Aan God ging hij voorbij. In de overwegingen van deze rijke was er voor Hem geen plaats.

Jezus geeft Hem wel een plaats. Hij voert Hem sprekend op. Als de rijke voor zichzelf de eindbalans opmaakt en met voldoening vaststelt : "Man je hebt een grote rijkdom liggen, voor lange jaren. Rust nu uit, eet en drink en geniet ervan," dan klinkt ineens Gods stem, mengt Hij zich in de zelfbespiegeling van de rijke en zegt : "Dwaas ! Nog deze nacht komt men je leven van je opeisen ; en al die voorzieningen die je getroffen hebt, voor wie zijn die dan ?" Zo gaat het met iemand die schatten vergaart voor zichzelf, maar niet rijk is bij God. Waar Jezus ons toe wil brengen, is dat wij rijk zouden zijn bij God. Willen we dat ook ?